

Comissió Permanent del Consell Escolar Municipal de Barcelona

Acta 68

A Barcelona, a les 17 hores del 18 de febrer de 2021, Maria Truñó, Comissionada d'Educació de l'Ajuntament de Barcelona presideix, en sessió ordinària, la Comissió Permanent del Consell Escolar Municipal de Barcelona. Reunió telemàtica.

Actua com a secretària Marta Carranza Gil-Dolz del Castellar.

Hi assisteixen

Carme Alegre, docència escola pública, USTEC
Rosa M. Artigal, Consorci Educació Barcelona
Antonio Guerrero, famílies escola concertada (CCAPAC)
Francina Martí, entitats (Associació Mestres Rosa Sensat)
Víctor Ranera, titular escola concertada (Joan Pelegrí)
Andrea Tuset, famílies escola pública (AFFAC)

Delegacions

Mercè Massa, Consorci d'Educació i vicepresidència CEMB, en Berta Argany
Jordi Rabassa, presidència CEMD Ciutat Vella, en Patrícia Martínez

Convidats/des

Manuel Conte, copresidència CT Educació Emocional i Salut Mental
Laia Herrera, secretària Consell de la FP
Roger Martínez, copresidència CT Mapa Escolar
Maria Roca, representant EBM
Jordi Sánchez, gerent de l'IMEB
Lluís Vila, famílies escola pública (FAPAES)
Gemma Xarles, copresidència CT Mapa Escolar

Excusen l'assistència

Isabel Costa, direccions escola pública (Poble Sec), copresidència CT Seguiment del Pla contra la Segregació Escolar i Anàlisi de Beques i Ajuts
Núria Gallifa, secretària CEMB (L'Eixample)
Maria Iborra, secretària CEMD (Nou Barris)
Guillem Muñoz, alumnat escola concertada (Escola Joan Pelegrí)
Jordi Rodón, secretari Consell Escolar de Catalunya (CEC)
Domitila Viñas, direccions escola pública (INS El Til·ler), copresidència CT Seguiment del Pla contra la Segregació Escolar i Anàlisi de Beques i Ajuts

ORDRE DEL DIA

1. Benvinguda i balanç i informació de la *Taula Ciutat Escoles i Covid* i situació a les escoles.
2. Aprovació de l'acta de la sessió ordinària del 17 de setembre del 2020 i de la sessió extraordinària del 3 de desembre de 2020.
3. Compartir i valorar la situació generada a partir de la convocatòria de places bressol municipals.
4. Entorns de les escoles, Protegim les escoles, les escoles i la revolta escolar.
5. Valoració de l'informe d'escolarització de l'alumnat NEE A, per decidir la seva incorporació al plenari.
6. Proposta d'ordre del dia Plenari 11/03/2021.
7. Torn obert.

Proposta d'ordre del dia Plenari 11/03/2021

- Balanç i informació de la *Taula Ciutat Escoles i Covid* i situació a les escoles
- Oferta inicial preinscripció
- Espai Comissions de treball
- Espai dels Consells Educatius Municipals de Districte

DOCUMENTACIÓ

- Acta provisional CP 17-9-2020
- Acta provisional CP extraordinària del 3-12-2020
- Informe d'escolarització de l'alumnat NEE A
- Recull d'informes i comunicats de la Taula de Ciutat Escoles i Covid

DESENVOLUPAMENT DE LA SESSIÓ:

1. Benvinguda i balanç i informació de la *Taula Ciutat Escoles i Covid* i situació a les escoles.

Maria Truñó felicita, en primer lloc i de nou, l'arrencada de curs, explicant que malgrat que es va tornar a obrir el debat de si les escoles s'havien d'obrir o no, que va recordar a debats d'abans de l'estiu, vam sortir tots plegats a reivindicar la importància de seguir amb les escoles obertes i maximitzant les mesures de prevenció i la presencialitat.

Comparteix les dades d'afectació de la Covid al llarg del trimestre, que resulten positives i anant a la baixa, ja que el 83% dels centres de la ciutat no tenen cap grup confinat. Hi ha 5.500 persones confinades a casa, molt per sota de les 18.000 que hi va haver en l'àmbit escolar. Aquestes dades són significatives per seguir aconsellant mantenir les escoles com espai vital i seguir-les protegint com a servei essencial pels infants i per a l'organització col·lectiva.

Explica les mesures reforçades al 1r trimestre del curs. Tot ha estat tractat i treballat a la Taula de Ciutat Escoles i Covid. Amb relació a les substitucions de professorat de la primària del primer trimestre, s'ha estès la mesura a secundària. Es valora prou bé des d'escoles, instituts i direccions. En les escoles bressol

s'han seguit reforçant els serveis, com s'anava fent. Tant en suport educatiu com en temes de manteniment, neteja i desinfecció s'han seguit reforçant a tots els centres.

Explica les noves mesures i indicacions de les administracions (estatal i autonòmica) respecte al tema de la ventilació, que cada vegada s'ha anat considerant més com a tema central i segueix ben enfocat. S'ha anat considerant una peça clau en tots els temes de neteja, ventilació i grups bombolla.

També es va plantejar a la Taula que la consideració de l'escola com a servei essencial mereixia que els seus professionals es poguessin vacunar. Com a novetat de la setmana, i com a criteris generals de la Generalitat, s'ha començat a vacunar personal de les escoles bressol i això anirà endavant.

Finalitzat el tema Covid, i com a novetat, parla de l'aprovació del Decret d'Admissió. És un instrument clau en el marc del Pacte contra la Segregació Escolar impulsat pel Síndic de Greuges. És important per a poder reforçar les capacitats de l'administració per programar l'oferta. També en el marc i la lògica de la nova llei estatal de reforçar l'oferta pública i poder corresponsabilitzar més a la concertada, alhora també, amb una memòria econòmica i una part pressupostària -és clau que hi sigui- per a poder avançar en un principi d'escolarització equilibrada en centres que reben fons públics.

Aquesta nova situació normativa ens permet treballar amb més solidesa en el que ja treballem a la ciutat des de fa dos anys en el marc del Pla contra la Segregació Escolar. Significa un pas més en el consens sobre aquestes actuacions.

Comenta que, d'ara a dilluns, hi haurà diverses comunicacions del CEB sobre l'oferta d'inici del curs vinent. Ho diu perquè els representants estiguin atents i no els vingui de nou.

Comparteix l'avançament en una línia de treball sobre una proposició d'ERC d'anar treballant en un procés de debat per arribar a un acord de ciutat per poder posar al dia el model educatiu de la ciutat. Són diferents eixos estratègics, no per entrar en matèria de mesures o actuacions més concretes a curt termini, sinó una posada al dia amb un horitzó compartit amb el màxim consens social i polític i amb la lògica dels objectius de desenvolupament sostenible i amb l'objectiu quatre, vinculat a educació.

S'ha estat treballant amb els grups municipals perquè l'espai de referència d'aquests debats sigui el Consell Educatiu de Ciutat. A partir d'aquest moment, començarem a treballar, inicialment, amb diversos documents tècnics de base amb persones expertes i amb tècnics -IMEB i CEB- aspectes més relatius a l'administració. S'espera poder obrir prop de Setmana Santa, sota el paraigua d'aquest Consell Educatiu, aquest debat per arribar a un acord de ciutat sobre els grans eixos d'un pla estratègic amb la mirada posada en l'any 2030. Són qüestions que val la pena tenir en compte i que s'obriran en el marc del Consell quan madurin.

2. Aprovació de l'acta de la sessió ordinària del 17 de setembre del 2020 i de la sessió extraordinària del 3 de desembre de 2020.

Marta Carranza explica que s'ha rebut alguna esmena i que ja ha estat incorporada a l'acta. S'aprova.

3. Compartir i valorar la situació generada a partir de la convocatòria de places bressol municipals.

Maria Truñó explica que fa onze anys que està pendent un procés d'oposicions per a les escoles bressol i estan esperant els plantejaments i acords de la convocatòria. Hi ha molta preocupació i posicionaments

per part d'associacions de mestres i de famílies que estan pendents d'aquest tema, i comparteix la situació i els motius de qui n'està pendent per tirar-lo endavant.

S'ha estat parlant amb el gerent de l'IMEB, amb l'equip de recursos humans i amb les 5 representacions sindicals. Són qüestions d'àmbit de la funció pública. Hi ha un acord sobre la categoria que seria òptima i que recull millor la situació dels 550 treballadors/res de les escoles bressol; és la categoria B. Però aquesta categoria no es pot desplegar perquè depèn d'una llei de funció pública de la Generalitat.

S'ha acordat amb els sindicats que, a partir de maig, quan hi haurà una nova interlocució amb la Generalitat i es pugui tenir certesa del calendari que desplegarà la nova funció pública, permetrà parlar de la convocatòria de places per a les escoles bressol. De moment, el tema està aturat i es reprendrà quan es tingui informació concreta d'aquest desplegament.

El plantejament de l'Ajuntament és clar amb relació a la consideració professional d'educadors/res a aquest personal treballador de les escoles bressol, en aquesta primera etapa estratègica de l'educació a l'escola. Estan cercant pactes per posar remei a aquesta situació d'interinatge de ja fa molts anys. S'ha parlat amb els sindicats, ja que és una situació força complexa i s'espera aquest nou marc normatiu en una entesa compartida.

4. Entorns de les escoles, Protegem les escoles, les escoles i la revolta escolar.

Maria Truñó explica que, des de gener de l'any passat, l'Ajuntament està impulsant una nova estratègia en una visió urbana en l'àmbit de ciutat en una iniciativa per tal de fer uns entorns escolars molt més pacífics, que guanyessin més espais públics i propiciant més vida comunitària amb aquesta idea que cada escola tingui una plaça. El programa 'Protegem les escoles' ha anat avançant. Aquest any aconseguirem 100 entorns escolars amb aquesta idea i en funció de les realitats de cada escola.

Aquest procés ha anat generant més mobilitzacions i reivindicacions a les quals s'han afegit les AFA i s'han anat accelerant els processos en aquesta transformació de les escoles en el sentit de prioritzar, de manera clara, la salut i les necessitats dels infants. Aquests fets han representat una autèntica revolta escolar.

Hi ha hagut grans mobilitzacions d'AFA per qüestions que no són les estrictament escolars que són prou importants en l'àmbit comunitari i de teixit social. Volen seguir treballant i reforçant aquesta línia. Anima a consellers i conselleres a fer intervencions amb les informacions compartides.

Maria Roca com a treballadora i representant de les escoles bressol, agraeix haver trobat aquest punt de conciliació. Explica que, amb tantes coses afegides darrerament, representa un cert neguit i un malestar més el fet d'estar pendent d'aquesta convocatòria i dels estudis per encarar les proves.

Considera la necessitat que aquestes informacions arribin a les escoles i proposa fer algun tipus de nota per informar de la situació al personal, que no ho hagi de fer a través de sindicats, aprofitant que hi ha el gerent i la comissionada. A les escoles hi han de posar molta energia i el tema de les oposicions significa un pes més. Es podria donar als professionals un temps de tranquil·litat i de no haver d'estar preocupant-se per aquest tema de les oposicions i els estudis. Això tranquil·litzaria força els ànims.

Francina Martí creu que es va en la bona direcció. Des de Rosa Sensat volen que la formació d'educadors/es de les escoles bressol sigui de la màxima qualitat i ho senten com a una preocupació.

Consideren que és una etapa clau per l'educació de les persones i que qui hi treballi necessita la màxima educació i una qualitat de treball garantida.

Gemma Xarles explica el tema addicional que ha sortit aquesta setmana, que és el de les adscripcions i els mapes d'influència. Comenta que les AFA han estat mudes, per la sensació de manca d'informacions publicades, que no eren sobre el que s'havia parlat amb els centres, provocant un mica de malestar i preocupacions. Malgrat el nou decret, bona notícia pel que fa a la segregació, les AFA s'havien coordinat molt bé a la ciutat per tal de fer-se corresponsables de la lluita contra la segregació, en la línia del Pla de Xoc. S'havien generat processos al centre de ciutat. No veuen clar que sigui un pas endavant i no a l'inrevés.

Parla de Ciutat Vella i les zones limítrofes on la Covid ha causat molts danys, no només per l'empobriment de les famílies, sinó perquè moltes persones de les classes mitjanes, que trencaven segregació, han hagut d'anar-se'n de la ciutat. Sembla que no tingui res a veure, però té un efecte immediat en el tema escolar. Barrejant aquestes dues coses, hi ha una preocupació important.

L'altra preocupació, si apostem per centres públics de qualitat a la ciutat, és que es faci massa publicitat d'alguns centres nous que s'obren. Hi ha molts centres que fan coses molt bones. Només volia parlar de tot això que ha passat aquesta darrera setmana i transmetre la sensació d'angoixa de les AFA.

Comenta que està molt bé això de la revolta de les escoles i que es demana i que hi ha coses que estan molt bé, però també hi ha un esperit crític amb alguna de les propostes, tot i que són conscients de les diverses complexitats que hi ha a l'Ajuntament i que hi ha coses que depenen d'educació.

Fan costat totalment a la política d'entorns, però hi ha alguns temes de circulació de vehicles i les seves desviacions que no ajuden. Creuen que algunes d'aquestes desviacions no acompanyen al procés i tenen una sensació d'incoherència en aquestes polítiques.

Marta Carranza dóna la paraula a la Consellera de Ciutat Vella, comentant que al districte havien estat molt interessats en aquest nou decret. Explica que el Consell Educatiu de Ciutat Vella va elevar una petició per tal que es fes tot el possible per accelerar la seva aprovació.

Patricia Martínez explica que ha estat positiu i que és part d'un procés que els hagués agradat poder fer molt millor amb les famílies i representants presents. Tenen molta feina encetada i poca d'acabada. Aquesta insistència ha estat un treball conjunt. No ha vingut per aportar res nou, sinó per veure com poden seguir treballant en aquest sentit. Tot aquest tema és un recull d'allò que les AFA els han proposat en un treball intens conjunt, en la mesura possible, i sense disposar d'espais necessaris i òptims per fer-ho.

Jordi Sánchez creu molt oportuna la idea de la Maria Roca. Demà mateix començaran a parlar i miraran com explicar aquesta confluència d'acords i interessos entre la part patronal i la sindical. Ho explicaran de manera immediata a les 102 escoles i després, en alguna reunió de coordinació de direcció, algú o ell mateix ho explicarien personalment per debatre i aclarir. Agraeix el suggeriment.

Maria Truñó agraeix les reflexions de la Maria i de la Francina, molt oportunes, com qualsevol comunicació. També l'aportació de la Gemma, que transmet aquesta preocupació de tota la comunitat educativa sobre el tema d'adscripcions, són conscients de tot el neguit que genera. Per part del CEB ha

estat molt treballat amb les AFA i comunitats educatives, sobretot als territoris on hi ha hagut plantejament de canvis i cal seguir treballant plegats. No són temes tancats ni n'estan prou satisfets.

Són peces clau del repartiment de l'oferta i de com queden de les trajectòries educatives de la ciutat. El tema de la zonificació també resta obert i és present al Decret, que marca una línia en aquest sentit, repensant i revisant reunificacions en zones educatives. Al CEB encara no tenen cap plantejament clar, però el decret parla, molt clarament, dels espais de participació de la comunitat educativa en la planificació de l'oferta i cal poder treballar en taules de participació en aquest sentit. Encara no han pogut analitzar l'abans i el després, però no es tracta només del resultat de l'oferta, sinó del procés en el que cal seguir treballant.

Berta Argany explica que el nou decret és un reconeixement de línies que ja s'havien iniciat a la ciutat de Barcelona i obre noves perspectives. S'han incorporat línies del marc del Pla de Xoc que s'ha anat compartint. Hi ha línies que s'havien proposat, treballades en el marc del síndic, que també s'han aportat i s'han recollit. Significa una incorporació de les línies treballades i ajudarà a acabar de consolidar-les i ampliar-les en la línia d'allò possible. Això fa un treball més còmode en aquestes línies ja iniciades. Reconeix les múltiples reunions amb la comunitat educativa pel tema de les adscripcions i estan segurs que comparteixen els objectius d'endreçar, racionalitzar, assegurar i garantir la continuïtat de l'educació primària a la secundària.

Fins ara era molt difícil garantir la coherència pedagògica entre projectes. En instituts podien tenir adscrits 10 o 11 centres. Existia una disparitat molt gran, pel que fa a adscripcions. S'ha anat impulsant el model d'institut-escola i amb aquesta incorporació de les unitats de referència que fa que aquests 3 o 4 instituts-escola puguin garantir més aquesta continuïtat. Actualment, s'està en un moment de traspàs en aquest model i cal anar fent ajustaments. Aquestes reunions amb les comunitats educatives estan obligats a seguir-les fent amb un horitzó cap al curs 2023 per anar ajustant aquest model consensuant-lo.

Comenta algunes discrepàncies que s'han donat a la web del CEB, fruit d'aquest moment, i que s'han anat corregint, ja que les informacions no estaven actualitzades, sobretot en el moment de les adscripcions on hi ha hagut algunes confusions. Entenen que estan treballant pel bon camí i que compartiran el que calgui.

Carne Alegre parla d'alguns temes del decret. Troben que no s'aborden alguns temes importants d'una forma valenta i significativa. Pensen que el tema de les ràtios és fonamental i és el nucli de tot i no es vol abordar específicament. Creu que cal abaixar-les en l'escolarització obligatòria. Consideren que només hi hauria d'haver 15 alumnes per aula.

Un altre tema és el de competitivitat entre centres. Troben preocupant que els centres competeixin entre ells, en comptes de col·laborar entre ells. No acaben d'estar d'acord amb el decret en això ni en mesures més universals com el de la gratuïtat de llibres de text, de menjador o de beques. Tot això no queda resolt perquè en les futures generacions la segregació pugui minvar significativament.

Sobre la vacunació, feliciten que s'hagi optat per vacunar als professionals com a reconeixement que és un servei essencial.

Andrea Tuset també parla del tema de les adscripcions. Ja fa tres anys que intenten rebaixar les adscripcions a centres. A part del que s'ha dit, també creu important consensuar-ho amb les AFA, les

famílies i el territori. També creu que limitar l'adscripció i dirigir més l'alumnat cap a 2 o 3 instituts, corregint la segregació i creant aquestes línies, és una mesura correctora. Es preguntaven per què aquesta rebaixa en l'elecció no baixa també a P3.

Entenen que es redueixi aquesta línia d'elecció i l'impuls de l'institut-escola, però aquesta rebaixa en l'elecció de centre també s'hauria de fer a P3, perquè aquesta segregació també minvi i no hi hagi tanta oferta en l'elecció i en competitivitat entre centres. Considera que és com començar la casa pel terrat. S'hauria de començar a P3 i allargar-ho fins a l'institut.

No ha aprofundit prou, encara, en el nou decret d'admissió, però fa una altra reflexió sobre el Pla de Xoc. El considera un pedaç en un sistema que no funciona i que és segregador. No discuteix la seva utilitat a curt i mitjà termini, però les considera unes mides molt segregacionistes –en concepte– per a les mateixes persones segregades, amb les famílies amb risc de segregació, les famílies NESE. Aquestes estan solucionant un problema que és del sistema i estan veient totalment eliminats els seus drets en comparació a les altres.

Està d'acord en l'eliminació d'elecció de centres, però això només és per a les famílies amb risc de vulnerabilitat, li sembla espantós com a concepte. Potser poden tenir tota la gratuïtat del món per ser famílies necessitades, però cal que vagin a l'escola assenyalada, per solucionar temes de segregació. Poden escollir una altra escola, però perden aquests recursos. Creu que la decisió d'escollir un altre centre no la tenen i troba molt agosarat jugar amb la necessitat de les famílies en un sistema molt pervers.

Creu que a llarg termini no és la solució. La solució és posar recursos allà on calen, limitar l'accés de centre, que per cada alumne NESE B es rebaixi en 4 la ràtio del grup-classe, però no posar limitacions a aquelles famílies que ja estan en aquesta situació de vulnerabilitat per preservar el sistema.

Així, el Pla de Xoc li genera molts dubtes ètics i morals, sense discutir la seva utilitat a curt termini.

Roger Martínez ve, juntament amb la Gemma, de la Comissió de Mapa Escolar. Parla de què mai ha sentit discussions sobre el model d'institut-escola, que és un tema que es qüestiona i que genera molts dubtes entre els grups d'AFA amb els que han treballat. És un tema que creu perillós i cerca el moment de parlar-ne. S'ha donat sempre per descomptat que és una cosa bona per treballar contra la segregació i per altres temes, però no ho tenen tant clar.

De la mateixa manera que es posa sovint al centre la continuïtat pedagògica com a element principal i com a valor absolut, i tampoc ho veuen clar. Aclareix que considera positiu que hi hagi connexió, continuïtat i relació entre primària i secundària, però no per justificar moltes coses.

Creu que s'hauria d'obrir un debat sobre si l'institut-escola és un element tan positiu o no, i se'n podria parlar en alguna sessió. Voldria parlar de tots els altres, però considera que potser no és el moment.

Marta Carranza explica que en les comissions com les de segregació i mapa escolar s'estan treballant aquests temes més a fons. Pel que fa al tema de l'institut-escola i els arguments que hi ha per potenciar-lo en la política educativa, està clar que es pot treballar més a fons en algun debat i ho recull, com a Consell, per a poder-ho fer amb més profunditat.

Rosa M. Artigal comenta el tema de la continuïtat que s'han plantejat i la importància del lligam pedagògic de les escoles amb un parell d'instituts. Per tant, ho fomenten, prioritzen i treballen per tal que la proximitat sigui un element –no segregador com semblen les evidències– molt treballat en el marc del Consell i fonamental per lluitar contra la segregació.

A part d'això, el treball entre escoles i un o dos instituts fa que es pugui treballar aprofundint moltíssim en la continuïtat pedagògica, en el coneixement de l'alumnat i en què mestres i professors puguin trobar elements globals d'intervenció educativa i compartir metodologies. No només això, que fa poder avançar en transformació educativa, sinó que a més fa que es pugui endreçar i facilitar tots els recursos lligats a la inclusió i a la innovació en aquestes zones. Per tant, fa zones equilibrades i equitatives.

Per tant, detecció, planificació, gestió de recursos i poder treballar en profunditat amb tots els agents educatius permet, realment, fer un avenç important en aquesta línia en què es treballa per aquesta continuïtat. És veritat que aquesta endreça i aquest treball no es fa d'un dia per a l'altre i que ja hi havia relacions entre escoles i instituts en una línia de continuïtat important.

Sense tallar de cop aquests processos, s'està treballant perquè aquests estiguin presents en tot el sistema a la ciutat i que escoles i instituts de proximitat ho puguin anar provant a través de la xarxa educativa, a través de les mentories, a través d'aquest treball, realment amb profunditat, perquè l'escola i l'institut del costat esdevinguin el millor centre que puguem tenir.

Això demana un temps, però observant les dades i els resultats finals, resulta que s'ha avançat molt en aquests tres darrers anys en l'escola de proximitat. Encara hi ha molta feina a fer i ara cal veure com es va treballant, escoltant les famílies, treballant amb els equips educatius i anant veient com ho anem acompanyant. Explica que realment sí que permet aprofundir perquè tothom pugui anar millorant.

Pels debats sobre l'institut-escola, creu que trobarem l'espai per poder abordar aquesta intensitat del pas de primària a secundària, però ho considera un element més per treballar en aquesta línia.

Sobre el Pla de Xoc, ara gairebé no en parlen al CEB, però en el seu moment, va significar una estratègia per a poder orientar les famílies cap a algun centre. Donava poques possibilitats de ser respectuosos, però permetia tenir una estratègia per posar una mica d'equilibri en situacions molt i molt desequilibrades.

Amb el decret d'admissions s'ha pogut avançar i es podrà treballar amb moltes més coses. Ja es parla de treballar en zones per una reserva de places per a persones amb aquest risc de vulnerabilitat i anar cap a la línia que es deia perquè les persones tinguin un marge més gran per escollir dins la zona. S'intensificarà amb tots els agents socials de la zona, amb els que s'ha estat treballant conjuntament: tècnics d'inclusió, TIC, educadors socials, promotors, etc.

Totes aquestes persones estaran a les oficines d'escolarització, les OME, i treballaran amb les direccions, per tal que aquesta preinscripció també sigui orientadora i que les famílies que més ho necessiten puguin tenir els recursos més a l'abast. Es podran atendre molt millor a tots els centres.

Es donarà una orientació. A més d'escollir, podran orientar per un bon repartiment global a cadascuna de les zones. Hi haurà una proximitat i una orientació de la mà de persones amb qui tenim confiança, que són aquests agents socials, treballant dia a dia amb les escoles i amb els instituts.

Explica que hi ha molta feina i s'hi està treballant i compartint com a ciutat, i li sembla que s'està avançant conjuntament.

5. Valoració de l'informe d'escolarització de l'alumnat NEE A, per decidir la seva incorporació al plenari.

Marta Carranza parla d'aquest informe per incloure'l en l'ordre del dia del següent plenari.

Berta Argany creu prou interessant aquest informe per tenir-lo present en els temes tractats. Parla del Pla de Xoc, i del dret a l'elecció de les famílies, versus el tema de segregació. Limitar l'elecció sovint està mal vist, però quan no s'ha intervingut amb les famílies, s'han donat centres altament segregats. Treballen perquè això es reverteixi. No és un tema gens senzill i té diversos vessants sobre els quals és interessant parlar. Ja sap que no és el que volia dir l'Andrea.

Andrea Tuset explica que no té res en contra de limitar les adscripcions. El que li sembla malament és fer-ho a uns quants i a més als qui més necessitats tenen. Quan pensa en el Pla de Xoc, pensa que d'acord que limitin l'elecció de centres, però que els toquin aquells desitjats, els que sí que volen que estiguin ben repartits a les escoles.

Estaria bé que, a les classes mitjanes, limitessin l'elecció i diguessin a quin centre han d'anar. Però això no hi ha govern que s'ho permeti plantejar. Podria suposar un escàndol. Creu que és fàcil limitar l'elecció de centre a aquells que no es queixaran.

Berta Argany comenta que no és un tema gens fàcil i sense voler entrar en la polèmica, per les indicacions de la secretària del CEMB i la manca de temps, diu que les famílies també demanen sovint que s'ampliï més aquesta possibilitat d'elecció.

Passa a compartir la valoració de l'informe d'escolarització. Explica que és la primera vegada que es fa amb profunditat a la ciutat. És un informe que respon a un objectiu. Per fer el desplegament del decret de la Inclusiva i poder fer un millor plantejament sobre què ens diu la realitat i donar una màxima resposta eficient, estem obligats a tenir un major coneixement de la realitat.

A banda, es pot posar sobre la taula si hi ha més o menys recursos dels necessaris. Ens diu on està escolaritzat actualment l'alumnat amb NEE, quines característiques té, on estan els centres ordinaris, quins estan amb les SIEI, en centres d'educació especial ...

Són conscients que encara cal millorar en la identificació de tot l'alumnat amb NEE, però creuen que és un primer document que ajuda a ser millors coneixedors de la realitat i poder fer un millor enfocament de les línies estratègiques per a poder treballar-hi i poder avançar amb el que ja planteja el decret d'educació inclusiva.

Passa imatges del document en forma de diagrama explicatiu de l'alumnat amb NESE A escolaritzats a la ciutat de Barcelona. Hi ha 6.798 alumnes identificats com a NESE als ensenyaments obligatoris i als postobligatoris. Representen un 3,04% de tots els alumnes escolaritzats en centres públics i concertats. En aquests moments consten com a `NESE A´ al RALC. La majoria, el 89%, cursa estudis obligatoris. Mostra com estan distribuïts.

A la postobligatòria baixa el nombre d'alumnes escolaritzats, que no vol dir que deixin d'estar escolaritzats, sinó que en aquest pas d'accedir a la postobligatòria hi ha més manca de detecció. També perquè quan l'alumnat accedeix als estudis postobligatoris, en molts casos, deixa de marcar aquesta condició d'alumnat amb necessitats educatives especials a les sol·licituds i potser no els detecten fins que arriben al centre. La línia de treball en la millora de la detecció en la post-obligatòria està clara.

Pel que fa a la distribució de l'alumnat amb NEE entre centres públics i concertats, també estan marcats els percentatges que són molt semblants als del total de l'alumnat. No vol entrar en detall de tot i farà arribar el document d'aquesta presentació. Si cal, algun dia se'n pot fer una sessió específica o el que es consideri. Ara, cal veure si és un informe per portar al plenari.

Explica un altre quadre on s'exposa la descripció de la tipologia de la necessitat específica que té l'alumnat i com es distribueix aquesta tipologia entre els diferents tipus de centre; ordinari o SIEI, els que estan en un centre d'educació especial o en escolarització compartida. La tipologia de necessitat més elevada és la de trastorn de l'espectre autista. També hi ha polèmica amb relació a la detecció d'aquest trastorn.

En un altre quadre es veu com es distribueix aquest alumnat entre l'obligatòria i la postobligatòria i entre el centre ordinari i el centre d'educació especial. També marca dels 6.798 alumnes de tipus A, quins tenen necessitats específiques del tipus A (5.533) i quins del tipus A i B (1.265), com seria l'alumnat amb situació de més risc de vulnerabilitat. Es pot veure com disminueix en la postobligatòria pel mateix motiu comentat abans. Els que tenen el tipus A i els que tenen les dues tipologies se situen entre els centres ordinaris i els centres d'educació especial i són percentatges més similars i amb la mateixa lògica.

Un quadre mostra l'alumnat NESE per nacionalitat on es veu una equiparació, com es podia esperar, respecte al total de l'alumnat.

Es distribueix, en un altre quadre, l'alumnat NESE per tipus de centre: ordinaris i d'educació especial. Al primer se segueix la pauta entre públics i concertats respecte a la resta de l'alumnat. Pel que fa a l'educació especial als centres privats és del 82%, ja que, pel que fa als centres d'educació especial, el nombre de centres concertats és molt més elevat que el dels centres d'educació especial públics.

El següent quadre és un mapa de centres d'educació especial per districtes on es pot veure que estan concentrats en determinats districtes. No hi ha cap centre d'educació especial a Ciutat Vella, mentre que als districtes de Sarrià-Sant Gervasi i Horta-Guinardó hi ha més centres.

El següent quadre és la distribució de l'alumnat NESE A per districte i zona d'escolarització i pel percentatge que suposa en centres ordinaris i en centres d'educació especial. Hi ha una comparativa que depèn d'on hi ha l'oferta. En aquest sentit, depèn de la distribució de l'oferta de centres d'educació especial.

Un quadre mostra la relació entre la residència; els alumnes que viuen a Barcelona i els que provenen de fora (868), tant en centres ordinaris, que n'hi ha 312, com en centres d'educació especial, que n'hi ha 556. Aquest tema es va corregint, però Barcelona, potser per les metodologies que els mateixos centres ordinaris han fet servir, pel que fa a inclusió, o per la tipologia o metodologia d'alguns centres d'educació especial, atreu poblacions properes a la ciutat justificant, segurament, aquest nombre d'alumnes.

En el model d'escolarització de l'alumnat NESE en centres ordinaris, el 14% està en una SIEI i la resta en altres recursos o en l'aula ordinària amb els recursos específics del centre i es veu com es distribueix en l'educació infantil, primària i secundària. Tot i que el percentatge d'alumnes a les SIEI és una mica més baix a la primària, els percentatges són similars.

Amb relació al recurs de transport escolar de centres d'educació especial, es veu el nombre de centres que disposen d'aquest transport i el nombre d'alumnes amb aquest transport -584-. Els que vénen de Barcelona o de fora de la ciutat, així com els que són majors o menors de 21 anys. Això ho va replantejant i revisant el CEB, però aquesta és la foto d'aquest moment.

Pel que fa al servei i a la distribució de les hores de monitoratge, segueix la pauta de l'alumnat NESE, que està escolaritzat per les diferents zones. O sigui, l'alumnat que hi ha en monitoratge i la distribució de les hores de manera equitativa segons l'alumnat que hi ha a cada zona.

Després hi ha l'alumnat amb ajuts de menjador adjudicats, tant si està escolaritzat en un centre ordinari com si ho està en un centre d'educació especial, i la constància de la petició de la beca de l'alumnat amb els ajuts que dona el ministeri d'educació (només en consten les sol·licituds fetes), que són 4.233. Es pot veure com n'hi ha 2.564 que no tenim reconeguts com a alumnes amb necessitats específiques de tipus A i per això cal avançar encara en la detecció. També n'hi ha 1.579 que sí que reconeixen, sense ser la totalitat dels reconeguts. Cal treballar perquè tot l'alumnat conegui aquestes beques i en pugui tenir accés.

En relació amb el tipus de línia de treball, s'està treballant en la distribució equilibrada d'aquest alumnat en l'àmbit territorial, com es fa amb les NESE B. S'està ajustant la reserva de places a la necessitat de l'alumnat territorialment, amb l'alumnat ja detectat en el sistema de 6è de primària, l'alumnat de P3, gràcies al treball que s'està fent amb l'IMEB amb l'alumnat que s'escolaritza a les escoles bressol i amb Salut per anar detectant l'alumnat que va entrant en el sistema.

S'intenta complementar les SIEI d'una manera equilibrada a totes les zones i unitats de referència amb la derivació a centres ordinaris a mida de les seves necessitats, tal com estableix el decret i com estan obligats a seguir treballant. Continuen la línia de planificació integral dels recursos assignant recursos als centres i anant veient com l'alumnat pot anar al centre que millor respongui a les seves necessitats.

S'aposta per la proximitat i, tot i que els centres d'educació especial no estan distribuïts equitativament, poden treballar mitjançant els recursos específics que poden gestionar.

Es tracta d'avançar en la detecció, en les línies ja esmentades, en l'assignació serveis i en la simplificació dels tràmits per a l'assignació dels suports individuals. També han iniciat, com es va fer en el seu moment amb l'estudi a Barcelona per saber com havia viscut l'alumnat en situació de vulnerabilitat durant l'estat de pandèmia, referint-se a com ha viscut l'alumnat de tipus A, per saber com ha viscut aquesta situació i tenir-ne més informació.

En la postobligatòria també s'ha comentat el fet de poder mantenir la consideració del NESE A, que ja tenien detectat en l'obligatòria per tenir més capacitat d'anar identificant les situacions que puguin anar sorgint. Demana a Rosa Artigal si vol afegir res més.

Rosa Artigal només vol afegir, parlant de les línies de treball, que l'estudi permet dissenyar-les molt millor i treballar amb més efectivitat i saber interpretar les dades tenint les evidències de la realitat. Pensen que poden anar treballant perquè els alumnes que en aquest moment estan en un centre d'educació específica puguin anar cap als centres ordinaris com marquen les línies inclusives, no només del decret, sinó amb la idea que l'escola ha de ser per tothom i que tothom i cap. Parla d'un recurs de cara al concepte d'inclusió.

Hi ha la línia de l'acompanyament de tots els docents de centres d'educació especial, perquè puguin ser agents d'acompanyament als centres ordinaris i poder fer aquest traspàs d'alguns alumnes de centres d'educació especial, o que ja estan a l'ordinària, acompanyant aquests processos des de la seva expertesa; són els que anomenem SIR. El CEEPSIR és aquest programa que permet a mestres de centres d'educació especial inserir-se en els centres ordinaris podent intervenir ajudant a les tutories amb aquest alumnat amb dificultats específiques d'una manera més significativa.

La línia de treball és fer que tots els centres d'educació especial de Barcelona puguin ser un CEEPSIR. Ara només ho poden ser 8. S'està treballant en aquesta línia amb el Departament d'Educació per aconseguir-ho i ser un recurs de cara al concepte d'inclusió.

Laia Herrera demana que es tingui en compte, pel que fa a propostes, el treball fet des del grup d'FP i diversitats funcionals. Van fer moltes propostes d'actuació en l'àmbit de la postobligatòria, tant per l'accés com durant la formació i la inserció laboral. Creu que és un recurs, on va treballar la Gemma Verdés, que pot ser molt útil.

Fent referència a la detecció de casos d'alumnes amb diversitat funcional a la postobligatòria, que es detecten un cop dins, posa de manifest que hi ha un motiu. El fet és que hi ha molt poca reserva de places per alumnes amb aquesta tipologia i entren per la via ordinària. És per això que la diversitat de l'alumnat es detecta a mig curs.

Sap que està millorant el tema de coordinació perquè els EAP estan donant suport a l'FP. Això està millorant en la detecció i permet fer un treball previ d'adaptació de formació. Només volia fer aquest aclariment.

Berta Argany comenta que tenen clar aquest tema de l'accés i per això proposen la continuïtat de l'expedient de l'alumnat, per tenir-lo identificat com a tal.

Maria Roca parla de l'etapa preobligatòria i, en la línia de la Laia, creu important tenir en compte les reflexions fetes des del col·lectiu de les escoles bressol. Fan una detecció i una intervenció importants. Una de les coses que constaten és que hi ha un col·lapse real del treball específic de detecció precoç des dels CDIAP.

El treball que es pot fer aleshores, des de les escoles bressol, és un treball molt general i global, que podria ser molt més específic com es fa amb alumnes amb discapacitat visual des de l'ONCE o amb alumnes amb discapacitat auditiva des de la CREDAC. S'adonen que en ser gent preparada per a fer aquesta detecció precoç real s'avança moltíssim.

Això també passa amb dependents amb grans afectacions. Hi ha un 'decalatge' important. L'estada dels infants a l'escola bressol és molt curta i es triga molt a fer les deteccions, en acompanyar les famílies, comprendre i entendre la problemàtica. Des de l'escola bressol, amb la quantitat d'infants que hi ha i l'atenció que s'ha de donar, aquesta detecció queda molt minvada.

Creu que potser es podria incloure, en aquest informe, aquesta mirada més preventiva i de detecció precoç com a qüestió interessant o a tenir en compte.

Andrea Tuset té la sensació que fins que no es canviï de paradigma, el tema dels NESE i tota la inclusiva, serà molt difícil. Li ressona molt malament la distribució de persones, dels NESE A o dels NESE B, i que calgui aquesta etiqueta per fer una reserva de plaça, finalment.

Es tracta que són nens, nenes, persones iguals que els que no són NESE que necessitaran un tipus de recurs. El que cal fer és que aquest tipus de recurs estigui allà on ells decideixin anar o que el sistema els inclogui com a un més. És un canvi de paradigma de visió global. De no voler marcar-los, de no voler reservar 3 places –perquè de fet, tot i que es fa pel seu bé, al final, ella que ha tingut experiències amb famílies amb NESE A o B veu que, per a ells i dins la seva realitat, se'ls limita l'accés.

Roger Martínez explica que hi havia, quan ha parlat amb les AFA i amb un grup específic, aquesta sensació de `decalatge` enorme entre el que diu la llei inclusiva i els recursos que hi ha, generant molta preocupació. El sentiment era de desamparança i és un problema greu. Creu que això s'ha de posar davant de tot. La situació de `decalatge` està entre el que diu la llei, que s'ha d'estar inclòs a tot arreu, i els recursos pràctics que hi ha a l'hora de la veritat.

Marta Carranza diu que cal valorar el fet de l'existència d'un informe d'aquest tipus per primera vegada. Això és un pas previ per a qualsevol actuació. Aquest és el valor de l'informe presentat avui.

Maria Truñó troba clau que, de cara a la ronda d'intervencions i per la rellevància del tema, s'acabi d'acordar. Així sabrem quin `decalatge` tenim entre el que es pretén en el marc del decret i els problemes i els reptes que es diagnostiquen en les línies de treball i propostes que han anat sortint. No només en aquest informe, sinó també en el d'FP que comentava la Laia i el de la comissió d'inclusió, tot treballat també en aquest Consell Educatiu.

Hi ha molt contingut i creu que per descomptat que cal portar el tema al plenari, per ser una mirada de què cal impregnar-nos molt més tots plegats i poder fer debats informats, traspasar l'espai de les comissions i portar-ho al marc global. Ho diu per defensar aquest plantejament i demana si algú ho veu d'una altra manera, a banda dels temes de contingut.

Rosa Artigal troba molt important i significatiu tot el que s'ha dit. Però vol aclarir que l'objectiu de l'informe era el de recollir les dades i això és important, tot i que hi ha una última primera proposta de línies d'intervenció. Aquestes dades permetran desplegar línies d'intervenció on aquests complements que ara es comentaven, evidentment, hi són cridats.

Vol recordar que aquest informe és sobre l'ensenyament obligatori. El treball d'ensenyament postobligatori que s'ha comentat, i es va fer i en el que s'ha treballat com postobligatori, el tenen molt clar i molt present i també ho complementaria. El que passa és que aquí no hi és.

Està d'acord amb la idea de l'educació 0-3 en el pla de treball i la importància dels CDIAP a les escoles bressol. Quan van a l'IMEB per a poder treballar amb les escoles, és una mica com seguint aquesta línia. Manifesta que el RALC no els permet tenir dades abans dels 3 anys. Els agradaria compartir dades des de l'escola bressol, però és un objectiu i no defalleixen per aconseguir-ho en algun moment.

Explica que CDIAP, ONCE, CEDAP, CREDA, tot això són serveis específics amb quins treballen i que són cridats al pla de treball i treballen conjuntament.

Aquest és un informe de dades que es desplega amb línies de treball on tot això que s'ha dit és imprescindible i es té molt i molt present.

El cert és que el decret d'inclusiva no està del tot desplegat i les AFA es queixen de falta de recursos. També ho diu l'administració i els professionals. La veritat és que s'ha començat a avançar amb el recurs dels SIEI i es pot dir que, en l'àmbit de Barcelona, per la llei d'inclusiva, tots els SIEI estan desplegats, si

es manté la dotació d'inici de curs amb 29 SIEI més. Falta desplegar altres recursos com els dels CEPSIR i altres acompanyaments i recursos i aquí cal seguir treballant molt i molt.

Com deia la Maria, per nosaltres tot el treball amb els aspectes educatius específics és un treball molt important i ara podem disposar d'un conjunt de dades que ens permeten dissenyar conjuntament tot el que s'ha dit, i significa un avenç real treballant amb els continguts.

Amb relació als estudis postobligatoris explica que, aquest any i amb un treball molt important amb el Departament, es van aconseguir més suports amb els EAP, per tota la continuïtat de l'alumnat més vulnerable A i B, on els EAP ja estan intervenint en els centres de postobligatori. Des de l'equip de dades del CEB s'ha construït una fitxa on poden omplir les seves demandes en el centre, que es poden treballar automàticament.

Ja s'han fet dues trobades amb les direccions dels postobligatoris de la ciutat explicant tots els serveis específics que té la ciutat i tots els treballs que es podrien fer. Per tant, en aquesta línia, hi estan treballant i és important el que es deia de l'FP. Hi haurà una persona orientadora a tots els centres d'FP. Només hi era a l'Escola del Treball i als batxillerats per ser centres ordinaris. Es tracta de clarificar alguna línia per a poder avançar i seguir-hi treballant.

Francina Martí diu que no entra en el decret d'inclusiva ni en el retard que portem de recursos, perquè és un tema infinit. El que sí que vol accentuar, que és un tema que surt en l'informe, però del que normalment no ens fem càrrec.

Es tracta de la diferència entre escoles d'educació especial públiques i concertades. El 'decalatge' que hi ha no es correspon al que és l'escola concertada i pública de la ciutat, que actualment estarà repartida sobre el 40% i 60%. En el cas de les escoles d'educació especial, la gran majoria són concertades.

Amb el que això representa, assenjala la gran desigualtat entre escoles concertades. N'hi ha que tenen uns recursos molt justos i no sempre tenen la màxima qualitat, quan l'alumnat que tenen és alumnat altament vulnerable. Creu que és una qüestió que hauria de preocupar com a ciutat i la vol posar sobre la taula. Hi ha molta diferència.

Quan ha visitat escoles d'educació especial concertades, comparades amb les públiques, que tampoc viuen en el millor món, hi ha uns mínims d'instal·lacions o recursos que no tenen les escoles concertades d'educació especial. Creu que cal veure com es reverteix aquesta situació.

Berta Argany expressa que la realitat és la que és i no té discussió. És cert que els esforços de creixement de recursos en l'àmbit de l'educació inclusiva s'han centrat més en el desplegament de SIEI i dels CEPSIR i d'aquests recursos que han d'acompanyar la inclusiva, que no pas en equilibrar els centres d'educació especial, en línia amb el que diu el decret. Però la realitat de la distribució territorial dels centres educatius a Barcelona és la que és.

Marta Carranza tanca aquest punt, si no hi ha cap altra intervenció, agafant la proposta de la Maria d'incorporar aquest informe en l'ordre del dia del proper plenari de l'11 de març. Assenjala l'interès i els vessants d'aquest informe per poder abordar-los.

6. Proposta d'ordre del dia Plenari 11/03/2021.

- Balanç i informació de la Taula Ciutat Escoles i Covid i situació a les escoles

- Oferta inicial preinscripció
- Espai Comissions de treball
- Espai dels Consells Educatius Municipals de Districte

Explica els punts de l'ordre del dia, on caldria incorporar l'informe presentat. És un ordre del dia dens on hi ha dos informes a treballar. Hi ha dos espais que sempre s'inclouen, un és el d'informar sobre l'estat de les comissions de treball. S'han incorporat les presidències de dues comissions a la Permanent. Ara hi ha quatre comissions engegades.

L'altre punt que s'inclou, és l'espai territorial, dedicat als CEMD, que encara està per decidir si serà el de Ciutat Vella o el de Sants-Montjuïc.

Tot i que és molt dens, demana qualsevol aportació que hi vulguin fer. S'aprova l'ordre del dia.

Gemma Xarles pregunta sobre el tipus d'intervenció que poden fer en el punt d'espai de comissions de treball o si hi ha alguna tasca a fer.

Marta Carranza aclareix que es tracta d'informar del seguiment de les comissions i que, en el seu moment, les presidències de les comissions ja presentaran. També s'informarà sobre els procediments de difusió externa dels informes de l'any passat, de les interlocucions amb les diferents administracions i de la distribució interna. Ja hi ha 6 informes tancats i preparats per lliurar a les diferents administracions.

8. Torn obert.

Maria Truñó planteja un dubte de cara al debat obert al principi de com ha d'ajudar el nou decret d'admissió per aprofundir en la lluita contra la segregació escolar. També hi ha tot un informe i un treball fet en el marc del pacte impulsat pel síndic, que es centra molt en el paper dels ajuntaments en la lluita contra la segregació. Explica que a la ciutat tenim el CEB, a diferència d'altres ajuntaments, però també hi ha altres eines de política local amb les que es pot treballar molt més per reforçar i veure quins marges tenim, quines actuacions i quines línies de treball tenim per seguir abordant la lluita contra la segregació en altres àmbits, més enllà del Pla de Xoc.

És una reflexió en veu alta pensant en els espais de comissió que acaben de començar. Creu que caldria un debat, un treball de reflexió, un dictamen recollint també el que s'ha parlat aquí i aprofundir en aquesta lluita amb els debats que tenim i que s'ha plantejat a la CP; poder canalitzar aquests debats.

Estaria bé compartir el debat de la permanent amb la comissió de segregació escolar, que acaba de començar a treballar i els podria nodrir per tenir elements de l'abans i el després dels plantejaments del decret sobre el tema de segregació, gràcies també, a aquest treball de línies pròpies de l'Ajuntament, a banda del que s'està fent, i ara amb molt més blindatge normatiu gràcies al nou decret, per part del CEB. Pregunta a la secretària sobre les línies metodològiques.

Gemma Xarles explica que van tenir un debat sobre mapa escolar i van pensar que, si estaven elaborant uns criteris sobre la planificació d'oferta, encara que la segregació no en sigui un tema específic, pot esdevenir una eina en la lluita contra la segregació.

Demana més definició sobre les eines de política local sobre les que es podria treballar.

Maria Truño diu que li agradaria obrir la reflexió a partir de l'informe que ha presentat el Síndic de Greuges que es diu: 'El paper dels ajuntaments en la lluita contra la segregació' i que exploréssim col·lectivament els marges que tenim. Més enllà de la capacitat de la ciutat des del CEB. Explica que hi ha municipis, que no tenen Consorci, que estan engegant altres qüestions (o que tenen a veure amb l'etapa 0-3, o en l'àmbit de més enllà de l'escola ...). Anar situant aquest debat amb marcs ja treballats prèviament i aprofitar el que ja està conceptualitzat, analitzat i altres.

Marta Carranza explica que, de moment, ja hi ha l'informe del síndic i el decret d'admissió, que ha estat molt desitjat i esperat. Li agradaria, sobre el que diu la Maria, agafar la comissió de Segregació i la de Mapa Escolar i poder fer un parell de sessions conjuntes, al marge de la planificació de treball que hagin fet i que ja tenen tancada i dinamitzada.

En les dues comissions ha aparegut aquest tema i es pot fer una reflexió amb un dictamen, o unes aportacions a l'informe i al mateix decret. Aportar el que calgui i donar l'opinió d'ambdós documents com a comunitat educativa de la ciutat. Es pot fer. Hi ha coses a dir i val la pena treballar a fons aquests documents i poder fer les aportacions que calgui. Hi ha un temps de desplegament i pot ser útil i orientador per qui ha d'aplicar aquest decret. S'intentarà estructurar d'aquesta manera.

Té informacions i comunicacions a fer:

- El canvi de nom de l'institut Sant Andreu. S'ha proposat que es digui 'Nou Barris' per la seva situació a aquest districte. És per aprovar al proper Consell Plenari.

Hi ha hagut un compromís de coordinació entre els diferents consells participatius de la ciutat de diferents àmbits. Tant a la Taula Covid com en el mateix consell ha aparegut, més d'una vegada, un interès per les activitats fora de l'horari lectiu per reflexionar sobre el tema.

En el Consell Municipal de l'Esport, han obert un grup de treball per revisar i reflexionar entorn el model del 'Pla de l'Esport en Edat Escolar a la ciutat de Barcelona'. És a dir, pel que fa a l'activitat fora de l'horari lectiu, entorn de l'homologació, el sistema de beques, les subvencions a les famílies, la difusió, etc.

Per a no duplicar temes i recursos, proposa que, si hi ha alguna persona de la permanent interessada a incorporar-se, serà benvinguda en aquest grup de treball del Consell Municipal de l'Esport.

Un cop que aquest grup tingui l'informe, es pot fer un petit nucli en el consell educatiu, per valorar les aportacions d'aquest nou model del Pla de l'Esport en Edat Escolar a Barcelona i poder, també, fer les aportacions que calgui dins del Consell Educatiu. Hi hauria aquestes dues possibilitats.

La segona la farem i, en la primera, si hi ha alguna persona interessada, que ho faci saber per correu i la posarem en contacte amb aquest grup de treball.

Informa, també, que en aquest canvi o transició de Consell Escolar a Consell Educatiu, ja ens hi anem acostumant i hi ha la proposta que els consells escolars passin a dir-se consells educatius. Per tant, en aquest tema, s'ha obert la porta per aquest canvi. Des dels consells de centre fins al de Catalunya.

Això es proposa en la nova llei dels consells escolars.

En la línia d'obrir el Consell a altres membres educatius, de fora de l'horari lectiu, s'han anat incorporant altres agents representants del lleure, del món de l'esport i d'altres àmbits. La darrera incorporació, que

tenim ja en el proper plenari, és un membre de l'Associació Catalana d'Escoles de Música, representant les escoles de música.

S'avança, doncs, en tenir aquesta línia de representació del sector artístic, cultural, esportiu i del lleure, i poder reflexionar conjuntament en l'educació més enllà de l'escola. Sembla que s'avança i es podrà reflexionar en algun grup de treball sobre aquest tema.

Maria Truñó fa una reflexió final. Avui s'han obert debats, tant sobre temes de segregació escolar, com d'educació inclusiva i s'ha fet evident la importància de posar-hi sempre aquesta perspectiva de continuïtat de connectar l'etapa 0-3 amb la primària, de la primària amb la secundària, de com funcionen els instituts-escola, dels seus riscos i de com no es pot deixar de banda la postobligatòria. Creu que va agafant força i es va madurant en aquesta visió de trajectòria d'etapes educatives on ens hi juguem tant.

Amb l'educació inclusiva, cal començar a pensar-hi a l'etapa 0-3, el mateix amb la segregació. Cal anar veient aquests temes com de recorregut vital i de recorregut educatiu. És una reflexió, donat que és molt obvi, però sovint ho trossegem tot tant que perdem aquesta visió de conjunt.

Li sembla important reivindicar aquesta visió i que en el marc del Consell Educatiu es vagi sedimentant.

Valora molt, també, aquest treball de formiga de comissions i grups de treball, d'informes i dictàmens que van generant un pòsit important de reflexió en temes que es van connectant. Parlarem al plenari de com aprofitar de la millor manera tot aquest bagatge de propostes concretes de la reflexió més diagnòstica i de l'esforç col·lectiu des de tots els àmbits, que agraeix moltíssim, per aterrar amb el màxim esforç i amb propostes que després transformen i segueixen millorant l'educació a la ciutat. Valora la tasca i anima a seguir-la.

Es tanca la sessió a les 18:45 h.

Aprovada el 29 d'abril de 2021

Marta Carranza Gil-Dolz del Castellar
Secretària del Consell Escolar Municipal de Barcelona

Vist i plau

Maria Truñó Salvadó
Vicepresidència del Consell Escolar Municipal de Barcelona